

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Triumphvs Sacer Sanctorvm

Halloix, Pierre

Antverpiæ, 1617

Cap. 14. Statio apud RR. PP. Dominicanos, & inde ad forum vsque
progressus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44013

130 TRIUMPHVS SACER
ardentibus tedis ardentio rem suam in SS.
Martyres animum testabatur, & testatio-
rem quoque totus ille, qui cōsequebatur,
populus Magistratui suo moribus & pie-
tate conformis honorificè comitando fa-
ciebar. Hic ordo, hæc series processio-
nis fuit. Iam stationes & breuiculæ quieti aræ
structiles iustis inter se spatijs discrimina-
tæ, prout nobis in viâ occurrent, descri-
bentur.

CAPVT XIII.

*Statio apud R.R. P.P. Dominicanos, &
inde ad forum vsque progressus.*

PRIMA quæ occurrit à Diui A-
mati forum versus tendentibus
statio, contra P.P. Dominicano-
rum ædem sita erat. Ad quã dum
adimus, ecce audiri & post & ante & inter
pompani è summis turribus, simul Diui A-
mati, simul Dominicanorū, sed præcipuè
domus Senatoriæ (nam inde spectari des-
cendens à Diui Amati processio poterat)
campanarum multifonarū, maximè tubis
tibijsq; à Curia fastigio intercurrentibus,
gratissima auribus melodia. Nec immora-
mur tamen, sed progredimur; paululumq;
progressi prospicimus à fronte quidem e-
gregiè structum & speciosè instructū ta-
ber-

bernaculum : ad latus verò dextrum pul-
 cram , sed in imagine , Beatorum turbam,
 virorum mulierumque, et si pictam, tamen
 viuis & spirantibus simillimam. Exposue-
 rant enim R R. P P. Dominicani propter
 domus suæ vestibulum super viridi panno
 in muri longitudinem, quæ penes se habe-
 bant carissima cimelia, hoc est ordinis sui
 clarissimos viros illustrissimásq; feminas,
 vitæ huius munere olim cælo tenus præ-
 clarè functos, & eos quidem oris ipsius o-
 culorumq; lineamentis ad viuū expressis,
 facilè, si quis antè nosset, recognoscendos.
 Quod sanè pulcrum & ad excitandos imi-
 tandæ pietatis igniculos aptissimum erat
 spectaculum. Ibi S. Dominicum videbas
 tanti ordinis tantum Patriarcham, virum,
 quidquid à Deo precibus efflagitaret, im-
 petrandi potentissimum. Ibi S. Thomam
 Aquinatem generis claritate perillustrem
 vitæ sanctimoniâ admirabilem, doctrinæ
 soliditate incomparabilem, nominis sui
 famâ immortalem. Ibi S. Antoninum
 è perfectissimo religioso, vrbis Florentiæ
 Archiepiscopum eruditione & virtute flo-
 rentissimum. Ibi B. Ambrosium Senen-
 sem, Diuini verbi Ambrosiâ populos
 pascentem & igneo inter concionandum
 feruore in aërem de solo eleuatum. Ibi

S. Hyacinthum insigne Poloniæ decus, virum in corpus asperum, in animam benignum & D. Virginis alloquio & Angelorum consuetudine etiam in vitâ mortali dignatum. Ibi S. Raymundum decretalium primæ sedis epistolarum collectorem exactissimum, sed gratiâ & miraculis quàm doctrinâ quavis eximium. Ibi B. Ioannem Vercellensem, virum tam minimè ambitiosum, quàm multorum punctis atque suffragijs ad summi Pontificatus dignitatem suadente virtute ambîtum. Ibi S. Petrum Martyrem quasi rosam vernam de Manichæis sentibus enatam, & puncturis hæreticorum fodicantibus, sanguinem in fidei confessione perstillantem. Ibi è mulieribus S. Catharinam Senensem, virginem in tenellâ & puellari ætate visis cælestibus ad pietatem allectam & allactatam, eandemque in æui maturitate ipsi Christo longè familiarissimam. Ibi Margueritam Regis Hungariæ filiam præ sceptris & diadematibus viles Christi pannos & voluntariam religionis inopiam eligentem. Ibi denique ex eodem ordine complures alios velut quasdam virtutis faces erat intueri. Hîc ergo depositis in arâ reliquijs brevicula quies & mora, dum hymnus in patronos Martyres decâtatur, facta est.

est.

est. Postquam moram noui se obtulere sacrorum pignorum cupientissimi delatores. Nempè eximius D. Georgius Coluenerius S. Theologiæ Doctor, nunc S. Petri Præpositus multo dignissimus & almæ huius vniuersitatis Cancellarius amplissimus: & cum eo vnà admodum. R. D. Arnoldus à sine, eiusdem Canonorum Collegij Decanus, vir ætate grauis, pietate singularis. Hi ergo acceptis in humeros sacris feretris læti alacresq; ab hoc tabernaculo & statione processerunt. Quamuis nõ deessent, quæ & sui spectaculo & vicorum ornatu gratissimum vndiquaq; odorem, herbis, frondibus, floribus diffundentium, ad longiores moras inuitarent. Nam & domus ipsæ, quacunq; transibatur, vel virentibus ramis, totisque interdum arboribus, siluarum amœnitatem æmulabantur, vel pretiosis aulæis & versicoloribus pannis picturifue conuestitæ, magnatum internos paratus exhibebant. Et quum haud longè hinc infra D. Catharinæ sacellum pons lapideus ab ædificijs nudus subterlabentem fluuium iungat, ne vel is inuestis inornatusq; remaneret, placuit fixis hinc inde palis, vtrumque pontis latus adiectis velamentis & imaginibus commu-
nire & perinde quasi ponte sublato con-

tinuatâque muris ædibûsq; plateâ, solerti pietate & ramoso virore obducere. Hinc ad maius macellum est descensus. Itaque Laniones (quorum satis nota est præclaris pro tuendâ fide facinoribus pietas) suâ hîc esse religionis iudicauerûnt, vt aliquod præ suo regno SS. Martyribus fixû à Magistratu tabernaculum suo marte adornarent. Et factû examussim. Nã & holoserico panno vndique circumamictum egregiè purpurauit, & locus denique ille totus, ne sigillatim omnia persequar, sedulam eorû curâ diligentiamque insigni Martyrum amore coniunctam cõmonstrauit. Vbi postquam nonnihil cum suauitate cantus & Diuorû ueneratione est immoratum, inde latâ & accliui plateâ ad ciuitatis Palatium, siue urbanam Curiã, alijs sacerdotibus humeros feretro submittentibus, pleni sono dulcissimo conscendimus. Nam in illâ editissimâ & elegãtissimâ Curix turri erant in altioribus speculis, hîc erex campanulæ musico strepitu sonoræ, illîc tubæ martiali fremitu clangentes, istîc tibiæ dulcistrepo modulatu blandientes: quæ seu mistim seu diuissim aures, animosq; suauissimo piæ exultationis sensu attentos attonitôsque ita afficiebant, vt in vico quamuis frequentissimo nulla vox, nullum murmur aliud, quam

quàm æthereum illud in vasto atque inani spatio liberè palabundum audiretur. Neq; verò minùs infernè oculi pascebantur, qui, quaquà versum exirent, in multiplicia spectandorum ornamentorum genera incidebant; cùm scilicet à dextrâ læuâque longam contiguarum ædium seriem velut confectis è mure Armenio (& is habitus imperatoriâ maiestate dignus censetur) perpetuis tapetibus prætextam, rectissimâ lineâ, plâtatis videlicet in directû modico à domibus interuallo arboribus mirabundi intuerentur, & intuendo falli gauderent: siquidem non veros muris Armenij tapetes, sed ingeniosa solertium matronarum commenta intuerentur, quæ tenuissimas telæ Cameracenzæ carbasos appictis, vt in eo visuntur animali, diuersicoloribus maculis, veros coëgerant eiusmodi preciosos habitus officioso & grato prætereuntibus mendacio ementiri. Ibidè loci, hoc est paullo altiùs quàm est macellum, dedère in paruulo theatro seu potiùs frondoso antro, S. Antonium & S. Paulum amicos & hospites eremitas, quos supernè ex aduersis tectis, non iam fallax, sed verus viuusq; coruus prolixâ colloctione fatigatos, etiamq; famelicos, integrum rostro panem gestans (cùm dimidia-

tum prius solebat) simplici & volatili prandio recreatum deuolauit. Addiderant inde malignos tentatores, inde benignos Angelos, remq; fecerant ex arte & pietate suâ non contemnendam. Vlteriùs aliquanto progressis porta triumphalis triplex medio in vico sese ostentabat, tantâ quanta platea est, latitudinis (est vero inibi admodum lata & sublimibus ædificijs, præ quàm alibi, speciosa) quæ viridâibus folijs & panno concolore, alijsq; iniectijs ornamentis, delectabilem subeuntibus vmbra transitumq; præstabat. In arcu summo collocata erat vtrimq; inter Herculeas columnas Aquila Cæsarea biceps: Latus dextrû ipsa Serenissimorum Belgij Principum insignia præuelabant: læuum autê indigena Duacenæ ciuitatis stemmata: nempe quasi & Cæsar ipse, & Principes nostri & Catuacum, per sua quique signa Diuis Martyribus venerabundi & faustis læti ominibus obuiarent. Iam verò contra Domum Senatoriam in ipsius latæ plateæ medietate, sub affabrè elaborato, ornatoq; tabernaculo altare vnum eminebat egregio pretiosorû cimeliorum, & vasorum auro argentóq; collucentiû splendore perelegãs: cui aliquot pueruli formâ eximiâ & habitu angelico conspicui assi-

ste.

stebant, qui appropinquantes SS. Martyres votiui thuris odoramentorumq; suffitu exciperent. Excepturi verò erant, aut potius abeuntes profecuturi etiam viri, sed formâ martiali, sed habitu militari, & pro thure, igni: pro suffitu, strepitu: pro fumo odoramentorum, puluere bombardarum: ritu sanè quidem & more diuerso, sed cultu & interno amore pari: Nam hi erant diurni ad domum Senatoriam ex instituto quotidiano vigiles, sed nunc quàm aliàs, propter magnitudinem transeuntis pompæ, ad bellicam speciem exhibendâ armatiores, & propter exornandam Martyrum præsentiam, ad ferreas fistulas puluere parto exonerandas animatiores. Itaque præteritis cum suâ pompâ Sanctorum feretris, gaudium flammâ, plausum bombo, animum bombardâ lætabundi prodiderunt. Sed video forum & iuxtâ in theatro, Virgines. Nihil illis cum fremitu armorum, cū strepitu bombardarū. Itaq; disiunctim de illis & seorsum dicendum.

CAPVT XV.

Transitus à foro ad templum D. Petri.

OTAM fere à domo Senatoriâ plateam transieramus, foroquæ pompæ decus imminebat, cū ecce tibi à dextris in theatro

Vir-